

محمد حکمی

۲۰۰۰ - پیکار سو نوشت - مصطفی

۳

خلاصه قسمتهای گذشته

«احمد دانشجوی دانشکده مانیل در فیلیپین پس از آنکه بزادگاه خود در «کوتا یاتو» بازمیگردد سعی میکند که پدرش را از تصمیمات دولت مسیحی «فیلیپین» راجع به اخراج هرچه بیشتر مسلمانان از سرزمین‌ها یشان آگاه‌سازد. اما پدرش که مردی بی تفاوت است به اطهارات وی وقیع نمیگذارد. چند روز بعد احمد با نامزدش «فائزه» ملاقات میکند و ضمن گردش در ساحل دریا تاریخ فیلیپین را برای وی بازگو میکند. او از آمدن پر تقالیها حرف میزندو سپس از استعمار اسپانیا سخن بیان می‌اورد و مبارزات مداوم وی گیر مسلمانان فیلیپین بر ضد آنها. احمد آنگاه شرح میدارد که چگونه پس از جنگ دوم جهانی، آمریکائیها در آن سرزمین راه یافتد.

واگنون بقیه داستان»

زنان ما امروزه در غفلتی عجیب بسر میبرند. گروهی از آنان در چنگال خرافه‌ها و سنت‌های غیر اسلامی (که آنرا اسلامی می‌نندارند) اسیرند و گرفتار، و لی خبر از هر گونه احسام مسئولیت و انسان‌دوستی، و گروهی دیگر که بتازگی در چنگال ارتجاع جدید تمدن غربی فورتفتند تن خویش را متعارض ارزش‌های

احمد پس از چند لحظه سکوت گفت :
فائزه، فکر میکنم امروز به اندازه کافی درباره تاریخ فیلیپین و شرح پیکارهای مسلمانان این سرزمین بر ضد دشمنان گفته‌گو کردم . بهتر است بقیه حرفها را بعداً بگویم . اما امیدوارم که توبا شنبden این صرگذشت درد ناک ، احسام مسئولیت کنی :

به تکه آهنی شبیه بود که در اثر مرور زمان زنگ کزاده
و ازین رفته باشد. در چشمانش غمی عیق خوانده
میشد با این همه سعی داشت که خود را خوشحال
نشان دهد. با تبسی غم آسودگفت:

فائزه، برادرزاده عزیزم. چند سال بود که
ترا ندیده بودم. چقدر دلم برایت تنک شده بود.
راستی چقدر زیبا شده‌ای. شنیده‌ام که بنازگی نامزد
کرده‌ای. تبریک مرا پذیر. حیف که پدرت با
من قطع رابطه کرده است. براستی که از این
موضوع خبلی متأسفم.

پیرمرد روی یک صندلی راحتی نشست و بعد
ادامه داد:

-برایم نگفتنی که پدرت جگونه اجازه داد که
این بار بدیدنم بیانی.
فائزه پناختگفت:

من اصلاً نمیدانم که چرا پدرم با شما قطع
رابطه کرده است. هر بار که من و برادرم علت را
از او پرسیده‌ایم جواب درستی بخانده است. او حتی
ما بیل نیست ما هم بدبین شما بیانیم.

-پس چطور شد که این بار آمدی؟
این بار از طرف پدرم برای شما پیغامی آوردند.
چشمان پیرمرد رنجور از شنیدن این خبر باز شد و
سرعت گفت:

-چه پیغامی برایم آوردند؟

فائزه قدمی بجلو گذارد و گفت:

-پدرم شنیده است که شما بشدت به بسیار
نیازدارید و حتی مقداری از اثاثیه خانه‌هایان را

یافته‌اند برای عرضه کردن به مردان شهوت طلب
آنچنانکه گوئی باز ابرده فروشان جاهلیت‌دونقی
جدید یافته است. از شخصیت انسانی زنان و وظیفه
عظیم و با شکوه‌شان در تربیت فرزند چیزی باقی
نماینده است وزنان مانده‌اند با نشان دادن جسم
خوبی و تجمل پرستی و تحریک غرایز حیوانی و
دیگر هیچ ۱

فائزه پس از دیدار با نامزد خود که او را از جان
بیشتر دوست میداشت بخانه بازگشت. پدر فائزه
درخانه ازوی خواست که بخانه عمومی خوبی و
پیغامی را به او برساند.

فائزه قبول کرد. وی سالها بود که عمومی پر
خود را ندیده بود و دوست داشت که اوی راملات
کند. وقتیکه پس از ساعتی جستجو خانه او را یافت
خبلی تعجب کرد زیرا که خانه او بسیار محقر و در
بدترین و کثیف ترین نقاط شهر بود. هنگامیکه
عمویش در را روی او باز کرد بشدت نفس میزد و
گوئی از تنگی نفس رنج میرد.
پیرمردا را به اطاقی فقیرانه، درهم ریخته و در
عین حال کثیف و متغیر راهنمایی کرد.
فائزه بخوبی متوجه شد که عمومی سعی دارد
دست راست خود را بانحوی از او پنهان دارد و همین
امروز مجب شگفتی او گشته بود.

پیرمرد ابتدا دست راست خود را در پشت خوبی
قرار داده بود و چون از این کار خسته شد بسرعت
آنرا در حیب خود پنهان کرد.
او به سختی شکسته و فرسوده شده بود. صورتش

ادامه داد :

من شبها این دست را بروی آتش میگیرم تا
لاقل ساعتی خود را از عذاب و جدان نجات دهم . تو
نمیدانی کمن با این انگشتها چه اعمالی را مرتکب
شدم . چه حق هائی را از بین بردم و چه جنایت کاران
مستحق مجازاتی را آزاد کردم . البته همه آن اعمال
کثیف و زشت را در حال مستن انجام داده ام .
چند لحظه سکوت بر اطاق مستولی شد ، پیر مرد
دستش را در چیب فروبردو آرام آرام شروع بگریستن
نمود ، فائزه که از اعمال و گفته های امتحب رسانده بود
بار دیگر جلو رفت و به چهره عمومی خود که از شدت
رنج در هم رفت بود نگریست .
پیر مرد در حالی که از تنگی نفس رنج میبرد
ادامه داد :

لخت براین شراب که زندگی مرا در بستی
و دنایت فرمی برد و از من یک انسان حیوان صفت شوم
ساخت . لخت براین مایع خانمان بر انداز و نفرین
بر کسانی که از این مایع تبلیغ میکنند . اگر میخواهی
سرگذشت مرا بدانی روی آن صندلی راحتی بشین
تا برایت بگوییم کمن چه کرده ام . شاید در همه فیلیپین
مردی به گناه کاری من باشد .
فائزه بی اختیار روی صندلی نشست . وی آثار
پشمایی را در پیشانی بر از چروک پیر مرد و نشانه
رنجی جانکاه را در صورتش ، میخواند . او پس از
لحظاتی سکوت ادامه داد :

من در جوانی آدم باشرفتی بودم . یک مسلمان بودم
مسلمانی که هر گز لب بشراب نزده و به پلیدی نگرانی نداشته
بود . در آن زمان من در بکی از دادگاه های شهر « مابل »

فروخته اید . وی گفت که بشما خاطر نشان سازم : حاضر
است مبلغی بشما کمک کنداشته تا کید کرد که هنوز
نمی خواهد شمار املاقات کند و

پیر مرد سخن اورا قطع کرد و گفت :

- نه ، نه من بکمک او هیچ نیازی ندارم .
البته اوضع دارد که نمی خواهد با من ملاقات کند .
من خودم میدانم که آدمی پلید و کثیف و بالاتر از
همه بک شراب خوار هستم و او از داشتن برادری
چون من ننگ دارد .

در این هنگام پیر مرد شروع کرد به سرفه کردن .
برای چند دقیقه سرفه های پی در پی ادامه داشت معلوم
بود که او از این سرفه ها خیلی رنج میبرد . سرش روی
گردن لاغر و استخوانی ، مثل یک گویی بزرگ تکان
میخورد ، پس از تمام شدن سرفه ها ادامه داد :

- و حتی تو نیز اگر بدانی که من چقدر کثیف
و پلید هستم از داشتن عمومی چون من احساس شرم
میکنم . گاهی اوقات من از یاد آوردن اعمالی که در
حین مستن انجام داده ام آنچنان دچار عذاب و جدان
میشوم که شروع به آزار دادن خودم میکنم .
در این لحظه عمومی فائزه ناگهان دست خود را از
جیش بیرون آورد و آنرا جلوی چشم او گرفت
و فریاد زد :

- بیبن .

فائزه جیغی کشید و چند قدمی بعقب برداشت . دست
راست عمومیش بشدت سوخته بود . رگهای سوخته
باشکل و حشتناکی از انگشتها میباشد . بیرون آمده
بود ، دو تا از انگشتها در اثر سوختگی بهم چسبیده
بودند . فائزه از نرس میلرزید اما پیر مرد بدون توجه

بردارد. وی بی دربی میگفت که آن عمل، جرم بزرگی نیست و ترسی ندارد و چون من کم کم تحت تأثیر حرفا های او قرار گرفتم بمن گفت که در هنگام عمل برای آنکه کار طبق گفته فرمان او و بدرستی انجام شود کمی مشروب بخورم. از جمله سختان فرینده دبوچی که میگفت این بود: شراب ترس را از انسان زایل میکند!

تو خودت حلس میزندی که من چه کار دشواری را میخواستم شروع کنم. نخستین شب آن چنان ترسیده بودم که نزدیک بود قالب نهی کنم. پس از آنکه بدستور «لوکا» چند جام شراب خوردم و در مخزن نگهداری پرونده ها را باز کردم. با وجود مستی و از دست دادن درک صحیح، باز هم از عمل شود و حشت داشتم. پرونده های مردم نظر را بیرون آورد و همانطور که او دستور داده بود یکی از اسناد داخل پرونده را بودم و در جیب گذاشت و سپس پرونده را در محل مخصوص صن گذاشت. این کار را با آنچنان مهارتی انجام دادم که هیچ کس متوجه نمیشد.

روز بعد کاغذی را که از پرونده کنده بودم به «لوکا» ی بدنی داد بولی که درست معادل دوماه حقوق توجهی بهمن داد بولی که درست معادل دوماه حقوق من بود. من اصلاح نمیدانستم که عدم وجود آن سند چه تغیری در پرونده بوجود می آورد و بهمین جهت چند روز بعد در دادگاه مربوط به آن پرونده شرکت کردم.

من در آنجا مردی را دیدم که هنگام شنبden رأی دادگاه مثل ابر بهار میگیریست و میگفت: چرا حق مرا ازین می برد؟ ولی کسی بود توجه نداشت. در آنجا متوجه شدم که برداشتن آن سند، چگونه موجب

مسئول حفظ پرونده ها و مدارک و اسناد دادگاهها بودم کلید مخزن با یگانی پرونده ها نزد من بود. زندگی آسوده ای داشتم. اما یک روز یکی از وکلای مسیحی به خانه من آمد. آن زمان هنوز اسپانیائی ها از فلبیین بیرون نرفته بودند قضایات دادگاهها و همچنین وکلای دادگستری همه اسپانیائی بودند. او «لوکا» نام داشت و مردی دائم الخمر بود. در خوردن شراب بی بانک بود و از هیچ نیترسید. پس از تمہیدات فراوان پیشنهاد پیشنهاد و ترس آوری بهمن کرد. وقتی که برای اولین بار پیشنهادش را عنوان کرد از ترس بر خود لرزیدم و فوراً آزار داد کردم. ولی او متنی یک شیطان در من و موسه کرد. روزهای بعد آمده همچنان پیشنهاد خود را تکرار کرد وی بی دربی تکرار میکرد که قبول پیشنهاد او خیلی زود مرا پولدار خواهد کرد. او بنی گفت که با استفاده از شغل میتوانم خیلی زود ثروتمند شو姆. میدانی او چه میگفت؟ او از من خواست که شبها پس از تعطیل شدن دادگاهها به تنها بی بانکی پرونده هایی که در جریان بود بروم و طبق دستور وی بعضی از اسناد را از روی پرونده های دارم و یا به بعضی از آنها مطالعی افزوده و یا کم کم اونتش را با مهارت خاصی ترتیب داده بود. کارمن باعث میشد که جریان دادگاه به نفع بکی از نهman که به «لوکا» رشوه داده بود تغییر کند با پیشنهاد احقاق افراد بسیاری ضایع میشد و دیگر ان که صاحب هیچ حقی نبودند به نفعشان رأی صادر میشدند یا از مجازات تبرئه میشدند.

همانطور که گفتم من ابتدا پیشنهاد اورارد کردم زیرا که گذشته از عذاب و جدان اذ آن میترسیدم که شغل را از دست پدهم و بزندان بیاشم ولی «لوکا» خیلی پلیدتر و شیطان تر اذ آن بود که دست از سرم

با احتیاط فراوان اورابه مخزن بردم. هر دو آن چنان مست بودم که بزحمت میتوانستیم خود را روی پای خود نگهداریم.

پرونده‌ای را که خواسته بود جلویش گذاشتم و خود را بکصدنی نشتم. بادقت عجیبی که از یک آدم مست بعید بود صفحات پرونده‌ها را فریم میزد و گاهی اوقات با قلم خود چیزهایی بهمن بعضی از آنها میافزود.

با وجود آنکه سعی داشتم بیدار بمانم و کارهای اورانژاره کنم ولی سرانجام خستگی و خواب بermen غلبه کرد و آرام آرام بخواب رفتم.

نمیدانم چه مدت در خواب بودم که ناگهان با صدای بازشدن در مخزن با یگانی از خواب پریدم و ازشدت وحشت بر خود لرزیدم . . .

فاتحاء

و خصوصیاتی وجودی که معلوم همه آنها را از علت دریافت می‌کند، چیزی نیست، هرگاه آفریدن و اندازه‌گیری کردن، از آن خدا باشد، تدبیر نیز مر بوط به او خواهد بود، زیرا «تدبیر» حقیقی جزای حجاج و تقدير، و هستی بخشی و اندازه‌گیری، چیزی نیست(۱).

دیگر معقول نیست خلقت و تقدير از آن خدا باشد ولی تدبیر از آن دیگری، زیرا در حالیکه تدبیر همان خلقت و تقدير است و چیزی جز این دو، در حالت اجتماع نیست.

محکومیت آن مرد شده است.

وقتی که بخانه بازگشتم از شدت ناراحتی به شراب پناه بردم ولی آن‌مایع لعنتی بجای آنکه از اندوهم بکاهد بر ناز احتیم افزود. چند روز بعد سروکله‌ای لوکا^۱ پست دوباره پیدا شد. میتوانم بگویم که در او ذره‌ای از شرف و حیثیت انسانی وجود نداشت. خودش میگفت که ابتداء مرد شرافتمدی بود، ولی در اثر افراط در میگساری همه خصلت‌های انسانی خود را ازدست داده است.

لوکا این بار پیش‌نها دیگری کرد. وی گفت که قصد ندارستندی را از پرونده‌ای بر باید امامی خواهد که تغییر کوچکی در متن یکی از اسناد بددهد این بود که از من خواهش کرد که او را نیمه شب به مخزن با یگانی پرونده‌ها بیرم. این بارهم آنقدر با نفس شیطانی خود در من دمید که سرانجام راضی شدم. شب بعد

بقیه از صفحه ۷

شرک در خلقت و آفرینش، زیرا آنان هر گز نمی‌گفتند که جهان دو آفرید گاردارد بلکه می‌گفتند دومدبر دارد، و خداوند تدبیر جهان آفرینش را، به یکی و یا به چند تن از مخلوقات خود واگذار کرده است. قرآن در آن مورد بحث، روی خالقیت گسترده خدا و اینکه همه موجودات مخلوق اومی باشند تکیه کرده و نتیجه توحیدی می‌گیرد، زیرا: هرگاه خالقی و علئی و پدید آرنده‌ای جزا نیست طبعاً «تقدیر» نیز از آن او خواهد بود، زیرا تقدیر جزیک رشته محدودیت

(۱) المیزان ج ۱۵ ص ۱۹۱